Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1855.

Erste Abtheilung.

XXVI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 14. Juli 1855.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Zarządu obrębu Krakowskiego.

Rok 1855.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XXVI.

Wydany i rozesłany dnia 14 Lipca 1855.

112.

Verordnung der Ministerien des Innern und der Justiz vom 10. Juni 1855,

(Reichs-Gesetzblatt, XXV. Stück, Nr. 101, ausgegeben am 27. Juni 1855),

wirksam für alle Kronländer, in welchen das Institut der Grundbücher besteht, mit Ausnahme der Militärgrenze,

über die Ablegung der Prüfung für Grundbuchsbeamte und die Beeidigung der, zur Führung der Grundbücher bestimmten Individuen.

Die Ministerien des Innern und der Justiz haben über die Prüfung der Grundbuchsbeamten und die Beeidigung der Individuen, welchen die Führung der Grundbücher übertragen wird, folgende Bestimmungen zu erlassen befunden:

§. 1.

Bei allen Behörden, bei welchen die Grundbuchsführung durch eigene, es sei provisorisch oder definitiv angestellte Beamte (Grundbuchsführer) besorgt wird, ist für die Zukunft zur Erlangung solcher Dienstposten die Ablegung einer Prüfung über die Grundbuchsführung erforderlich.

§. 2.

Von der Ablegung dieser Prüfung sind jedoch diejenigen Bewerber befreit, welche die Prüfung für das Zivilrichteramt, die Advokatur, das Notariat, oder auf Grundlage der älteren, in einigen Kronländern zur Anwendung gekommenen Vorschriften, die Prüfung für eine Grundbuchsführer-Stelle mit Erfolg abgelegt, oder welche die Befähigung zur Ausübung der politischen Geschäftspflege erlangt haben.

Der §. 1 der gegenwärtigen Verordnung findet ferner auf Diejenigen keine Anwendung, welche bei Gelegenheit der, im Jahre 1850 stattgefundenen Organisirung der Gerichtsbehörden mehrerer Kronländer als Grundbuchsbeamte angestellt worden sind und in dieser Eigenschaft bis zur Einführung der neu organisirten Gerichtsbehörden die Grundbuchsführung besorgt haben, oder welche bei den neu organisirten Gerichten und Bezirksämtern als Grundbuchsbeamte definitiv oder provisorisch angestellt sind.

§. 3.

Anderen Individuen kann die Dispens von der Ablegung der Prüfung für solche Dienstposten, deren Besetzung in dem gemeinschaftlichen Wirkungskreise des Ministeriums des Innern und der Justiz gelegen ist, aus rücksichtswürdigen Gründen nur einverständlich von beiden Ministerien, für Dienstposten aber, deren Verleihung von den Justizbehörden allein abhängt, von dem Justizminister ertheilt werden.

112.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 10 Czerwca 1855,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXV, Nr. 101, wydana dnia 27 Czerwca 1855),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, w których istnieje instytut ksiąg gruntowych, z wyjątkiem Pogranicza wojskowego,

o składaniu examinów na urzędników księgi gruntowéj i zaprzysiężeniu osób, do prowadzenia ksiąg gruntowych przeznaczonych.

Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości wydały w przedmiocie examinów na urzędników księgi gruntowéj i zaprzysiężenia osób, którym prowadzenie ksiąg gruntowych będzie poruczoném, postanowienia następujące:

§. 1.

Przy wszystkich władzach, w których księgi gruntowe prowadzone bywają przez własnych urzędników księgi gruntowéj czyto prowizorycznie lub stanowczo ustanowionych (prowadzących księgi gruntowe) na przyszłość wymaganém będzie do osiągnienia takich posad służbowych wykazanie examinu co do prowadzenia księgi gruntowéj.

§. 2.

Od składania examinu rzeczonego wolnymi zostają atoliż ci kompetenci, którzy ze skutkiem złożyli examin na urząd sędziowski cywilny, adwokaturę, notaryat, lub na zasadzie dawniejszych, w niektórych krajach koronnych w zastósowaniu będących przepisów, examin *na posadę prowadzącego księgę gruntową*, albo którzy uzdolnieni zostali do wykonywania czynności politycznych.

Nie ma nadto §. 1 niniejszego rozporządzenia do tych zastósowania, którzy przy okazyi organizacyi władz sądowych w niektórych krajach koronnych w roku 1850 nastąpionéj, ustanowieni zostali jako urzędnicy księgi gruntowéj i w téjże własności sprawowali czynności księgi gruntowéj aż do zaprowadzenia nowo-uorganizowanych władz sądowych, lub którzy przy nowo-uorganizowanych sądach i urzędach powiatowych ustanowieni są jako urzędnicy księgi gruntowéj stanowczo lub prowizorycznie.

§. 3.

Innym osobom udzieloną być może dyspensa od złożenia examinu na posady takowe, których obsadzenie należy do spólnego zakresu Ministerstw Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości, nie inaczéj, jak tylko za porozumieniem obu Ministeryów, z powodów na uwzględnienie zasługujących; co się tyczy zaś posad służbowych, których nadanie zależy li tylko od władz sądowych, udzieloną będzie takowa przez Ministra Sprawiedliwości.

§. 4.

Bewerber, welche sich der Prüfung unterziehen wollen, haben um die Bewilligung zur Ablegung derselben bei einem Gerichtshofe erster Instanz, in dessen Umkreise das Grundbuchsinstitut in Wirksamkeit steht, anzusuchen.

§. 5.

Die Prüfung ist bei dem Gerichthofe mündlich von einer, aus einem Vorsitzenden und zwei Räthen oder anderen, für das Richteramt geprüften Konzeptsbeamten des Gerichtshofes bestehenden Kommission vorzunehmen und hat sich auf den Zweck und die Einrichtung der öffentlichen Bücher, auf die, deren Führung betreffenden Gesetze und auf die gesetzlichen Bestimmungen über die Erwirkung, Uibertragung und Aufhebung dinglicher Rechte auf unbewegliche Güter zu erstrecken.

§. 6.

Uiber jede Prüfung ist ein Protokoll aufzunehmen, in welches die gestellten Fragen mit der Bemerkung, in wieferne der Kandidat dieselben zur Zufriedenheit der Prüfenden beantwortet hat, einzutragen sind.

Am Schlusse ist der, nach Stimmenmehrheit gefaßte Beschluß der Kommission, ob der Kandidat die Prüfung mit „ausgezeichnetem“—„sehr gutem“— oder wenigstens mit „gutem Erfolge“ bestanden habe, oder ob er wegen Unzulänglichkeit des Erfolges zur Wiederholung der Prüfung anzuweisen oder ganz zurückzuweisen sei, anzuführen.

§. 7.

Uiber die mit Erfolg abgelegte Prüfung hat der Gerichtshof dem Kandidaten ein Amtszeugniß auszufertigen, und darin den Erfolg derselben ersichtlich zu machen.

§. 8.

Hat sich der Kandidat dieser Prüfung zweimal ohne Erfolg unterzogen, so kann er zu derselben nicht mehr zugelassen werden. Daher hat der Gerichtshof, wenn Gründe vorhanden sind, zu vermuthen, daß ein Prüfungskandidat früher schon bei einem anderen Gerichtshofe sich der Prüfung ohne Erfolg unterzogen habe, sich mit dem letzteren vorher in das Einvernehmen zu setzen.

§. 9.

Die nach den Bestimmungen der vorhergehenden Paragraphe erlangte Befähigung für die Stelle eines Grundbuchsbeamten gilt für alle Kronländer, für welche die gegenwärtige Verordnung erlassen wird.

§. 10.

Bei denjenigen Behörden, für welche keine eigenen Grundbuchsbeamten systemisirt sind, bleibt es zwar dem Amtsvorsteher, bei Bezirksämtern aber, wo die gerichtliche Ge-

§. 4.

Kandydaci, którzy się poddać chcą examinowi, upraszać mają o pozwolenie do złożenia tegoż w trybunale piérwszéj instancyi, w którego okręgu znajduje się instytut księgi gruntowéj w działalności.

§. 5.

Examin odbywać się będzie ustnie przed komisyą, złożoną z prezydującego i dwóch radców lub innych, do urzędu sędziowskiego examinowanych urzędników konceptowych trybunału, i rozciągać się ma na kwestye co do celu i urządzenia ksiąg publicznych, na wybadanie znajomości ustaw o prowadzeniu onychże, tudzież prawnych postanowień o uskutecznieniu, przeniesieniu i zniesieniu praw rzeczowych do dóbr nieruchomych.

§. 6.

Z każdego examinu protokół winien być spisany, do którego wciągnione zostaną kwestye podane z uwagą, o ile kandydat zadowolnił examinatorów odpowiedzią swoją.

W końcu wyszczególnić należy, czy kandydat wedle uchwały, powziętéj z większości głosów, odbył examin z skutkiem celującym i odznaczającym, bardzo dobrym, lub przynajmniéj dobrym, albo czy dla niedostateczności skutku przekazanym być winien do powtórzenia examinu, lub téż całkiem ma być odrzuconym.

§. 7.

Trybunał wystawić winien kandydatowi świadectwo urzędowe z examinu z skutkiem odbytego, przy uwidocznieniu tegoż.

§. 8.

Jeżeli kandydat poddawał się dwukrotnie examinowi temuż bez skutku, nie może więcéj do niego już być przypuszczonym. Jeżeli więc znajduje trybunał powody, wzbudzające domniemanie, że kandydat już pierwéj w innym trybunale się poddał examinowi bez skutku, winien wprzód zasięgnąć w téj mierze wiadomości od tegoż.

§. 9.

Nabyte uzdolnienie, stósownie do postanowień w poprzedzających paragrafach do posady urzędnika księgi gruntowéj wymagane, moc ma dla wszystkich krajów koronnych, dla których niniejsze rozporządzenie wydaném jest.

§. 10.

Przy władzach, dla których nie usystemizowano własnych urzędników księgi gruntowéj, pozostawioném sobie ma przełożony w urzędzie, przy urzędach po-

schäftsführung von einem Adjunkten selbständig versehen wird, dem letzteren im Einverständnisse mit dem Bezirksamtsvorsteher überlassen, die Besorgung der Grundbuchsführung nach eigenem Ermessen demjenigen Beamten, welcher für dieses Geschäft geeignet und vertrauungswürdig erscheint, zu übertragen, doch ist hierbei auf Individuen, welche die Befähigung zur Grundbuchsführung nach den Bestimmungen der gegenwärtigen Verordnung besitzen, vorzugsweise Rücksicht zu nehmen.

§. 11.

Sowohl die zur Grundbuchsführung eigens aufgestellten Beamten, als diejenigen Beamten, welche dieses Geschäft bleibend oder vorübergehend neben anderen Amtsgeschäften zu besorgen haben, müssen für dasselbe beeidet werden.

Bei Beamten jedoch, welche nur vorübergehend, oder neben ihren übrigen Amtsgeschäften zur Grundbuchsführung verwendet werden, und welche bereits den Richteramtseid nach den in den Kronländern, wo die österreichischen Gesetze schon früher in Wirksamkeit waren, bestandenen Vorschriften abgelegt haben, oder bereits früher, es sei bei den vormaligen landesfürstlichen oder Patrimonialgerichten oder bei den, im Jahre 1850 eingeführten Gerichtsbehörden angestellt und für alle künftige Fälle, wo ihnen eine Grundbuchsführung übertragen werden wird, und nicht bloß für die Führung eines speziellen Grundbuches in Eid und Pflicht genommen worden sind, genügt es, dieselben im Falle ihrer neuerlichen Verwendung zur Besorgung der Grundbuchsführung an den bereits abgelegten Eid zu erinnern.

Dasselbe gilt von denjenigen Beamten, welche, um sie zur Grundbuchsführung verwenden zu können, in Gemäßheit der gegenwärtigen Verordnung beeidet werden, wenn sie später bei demselben oder einem anderen Bezirksamte oder Gerichte neuerlich mit der Besorgung der Grundbuchsgeschäfte beauftragt werden. Es hat daher der Vorsteher, welcher die Beeidigung eines solchen Beamten vornimmt, demselben eine schriftliche Bestätigung hierüber auszufertigen.

§. 12.

Die in der gegenwärtigen Verordnung enthaltenen Bestimmungen sind auch auf die zur Erlangung der Stelle eines Grundbuchsbeamten bei einem Gerichtshofe erster Instanz nach §. 6 des Patentes vom 3. Mai 1853, Nr. 81 des Reichs-Gesetz-Blattes *), erforderliche Prüfung und auf die Individuen, welche bei diesen Gerichtshöfen zur Führung der öffentlichen Bücher verwendet werden, anzuwenden.

Bach m. p. **Krauß** m. p.

---

*) Landes-Regierungsblatt für Galizien vom Jahre 1853, erste Abtheilung, XXII. Stück, Nr. 104, Seite 253.

wiatowych zaś, gdzie sądowe czynności udzielnie odbywane zostają przez adjunkta, tenże właśnie w porozumieniu z przełożonym nad urzędem powiatowym, poruczyć prowadzenie księgi gruntowéj wedle własnego zdania swego temu urzędnikowi, który mu się zdaje być do téj czynności najzdolniejszym i oraz zaufania najgodniejszym, wszakże na osoby, posiadające uzdolnienie do prowadzenia księgi gruntowéj stósownie do przepisów niniejszego rozporządzenia, szczególniéj wzgląd mieć należy.

§. 11.

Tak urzędnicy, do prowadzenia księgi gruntowéj właśnie ustanowieni, jako téż urzędnicy do sprawowania czynności téj stanowczo lub przechodnio prócz innych czynności urzędowych powołani, muszą być ku temu zaprzysiężeni.

Atoliż co do urzędników, czy to przechodnio tylko lub obok innych czynności urzędowych do prowadzenia księgi gruntowéj użytymi będących, którzy złożyli już byli przysięgę do urzędu sędziowskiego wedle przepisów, wydanych dla krajów koronnych, w których już dawniéj obowiązywały ustawy austryackie, albo którzy już przedtém, bądź przy byłych sądach Cesarskich bądź patrymonialnych, lub przy sądach w roku 1850 zaprowadzonych zostali ustanowieni i przysięgą związani dla wszelkich w przyszłości zachodzących przypadków, w którychby im poruczono prowadzenie księgi gruntowéj, a nie li tylko dla prowadzenia specyalnéj księgi gruntowéj, dostatecznem jest, w razie nowego użycia ich do prowadzenia księgi gruntowéj, przypomnieć im przysięgę już złożoną.

Toż samo rozumié się téż i o urzędnikach, którzy w celu użycia do czynności ksiąg gruntowych stósownie do niniejszego rozporządzenia przysięgę składają, na przypadek, gdy im późniéj przy tym samym lub innym urzędzie powiatowym albo sądzie znowu poruczoném będzie sprawowanie czynności ksiąg gruntowych. Przełożony więc, odbierający przysięgę od takiego urzędnika, winien mu przeto wystawić potwierdzenie w téj mierze na piśmie.

§. 12.

Zawarte w niniejszém rozporządzeniu postanowienia znajdują zastósowanie także i do examinu, wymaganego do osiągnienia posady urzędnika księgi gruntowéj przy trybunale piérwszéj instancyi, wedle §. 6. patentu z dnia 3 Maja 1853, N. 81 Dziennika Praw Państwa *), równie jak do osób, użytych przy tych trybunałach do prowadzenia ksiąg publicznych.

Bach m. p. **Krauss** m. p.

---

*) Dziennik Rządowy dla Galicyi z roku 1853, Oddział piérwszy. Część XXII. N. 104, strona 253.

113.

Verordnung des Finanzministeriums vom 14. Juni 1855,

(Reichs-Gesetzblatt, XXV. Stück, Nr. 102, ausgegeben am 27. Juni 1855),

die provisorische Errichtung eines Hauptzollamtes zweiter Klasse in Komotau betreffend.

Zu Komotau im Saazer Kameralbezirke in Böhmen ist provisorisch ein Hauptzollamt zweiter Klasse errichtet worden, welches als solches vom 1. Juni 1855 angefangen zu fungiren hat, wogegen von diesem Zeitpunkte an, das von Sebastiansberg provisorisch nach Komotau verlegte Nebenzollamt erster Klasse und das, an letzterem Orte bestandene Waaren-Kontrolamt außer Wirksamkeit tritt.

Bruck m. p.

114.

Erlaß des Finanzministeriums vom 15. Juni 1855.

(Reichs-Gesetzblatt, XXV. Stück, Nr. 103, ausgegeben am 27. Juni 1855),

giltig für alle Kronländer,

betreffend die Ausdehnung der, den Nebenzollämtern I. Klasse längs der Grenze gegen Preußisch-Schlesien und die Grafschaft Glatz eingeräumten Ermächtigung zur Anwendung des Begünstigungszolles für das, mit Ursprungszeugnissen versehene Roheisen auf die Zeit vom 1. Juli 1855 bis Ende Juni 1856.

In Folge eines, vom königlich-preußischen Finanzministerium geäußerten Wunsches wird die, mit dem hierortigen Erlasse vom 9. August 1854 (Reichs-Gesetz-Btatt, LXXIV. Stück, Nr. 209, Seite 911*), den Nebenzollämtern I. Klasse längs der Grenze gegen Preußisch-Schlesien und die Grafschaft Glatz auf die Zeit bis Ende Juni 1855 eingeräumte Ermächtigung zur Anwendung des Begünstigungszolles für das, mit Ursprungszeugnissen der Bergbehörden versehene Roheisen, gegen Beobachtung eines gleichen Verfahrens von Seite Preußens, auf die Zeit vom 1. Juli 1855 bis Ende Juni 1856 ausgedehnt.

Bruck m. p.

115.

Erlaß des Finanzministeriums vom 15. Juni 1855,

(Reichs-Gesetzblatt, XXV. Stück, Nr. 104, ausgegeben am 27. Juni 1855),

giltig für alle Kronländer des österreichischen Zollverbandes,

betreffend die Gleichstellung des, zu Zetteln angelegten Baumwollgarnes in Absicht auf die Zollbehandlung mit dem nicht gezettelten.

In Folge eines, mit Zustimmung der herzoglichen Regierungen in Modena und Parma, gefaßten Beschlusses ist vom 1. August 1855 angefangen, das rohe ein- und

*) Landes-Regierungsblatt für das Verwaltungsgebiet der Statthalterei in Lemberg vom Jahre 1854, erste Abtheilung, XXXIX. Stück, Nr. 215, Seite 609.

113.

Rozporządzenie Ministerstwa Finansów z d. 14 Czerwca 1855,

(Dziennik Praw Państwa, część XXV, Nr. 102, wydana dnia 27 Czerwca 1855),

dotyczące prowizorycznego urządzenia głównego urzędu celnego drugiéj klasy w Komotawie.

W Komotawie w powiecie kameralnym w Czechach zaprowadzono prowizorycznie główny urząd celny klasy drugiéj, który jako taki funkcye swe pełnić będzie od dnia 1 Czerwca 1855, gdy przeciwnie od chwili téj ustaje urząd celny boczny klasy piérwszéj z Sebastyansbergu prowizorycznie do Komotawy przeniesiony równie jak urząd do kontroli towarów w ostatniém miejscu istniejący.

Bruck m. p.

114.

Rozrządzenie Ministerstwa Finansów z d. 15 Czerwca 1855.

(Dziennik Praw Państwa, Część XXV, Nr. 103, wydana dnia 27 Czerwca 1855),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych,

dotyczące rozciągnienia upoważnienia, przyznanego urzędom celnym bocznym klasy I. wzdłuż granicy ku Szląsku-Pruskiemu i hrabstwu Glatz do zastósowania cła względniejszego dla żelaza surowego, świadectwami pochodzenia zaopatrzonego, na przeciąg czasu od 1 Lipca 1855 aż do końca Czerwca 1856.

W skutek życzenia objawionego ze strony Królewsko-Pruskiego Ministeryum Finansów, rozciągnioném zostaje upoważnienie do zastósowania cła względniejszego dla żelaza surowego, zaopatrzonego świadectwami pochodzenia, przez władze górnicze wystawionemi, przy wzajemném zachowaniu równego postępowania ze strony Prus, na czas od 1 Lipca 1855 aż do końca Czerwca 1856, które to upoważnienie przyznaném było mocą tutejszego rozrządzenia z d. 9 Sierpnia 1854 (Dziennik Praw Państwa, Część LXXIV, N. 209, stronnica 911 *), urzędom celnym bocznym klasy I wzdłuż granicy ku Szląsku-Pruskiemu i Hrabstwu Glatz aż do końca Czerwca 1855 r.

Bruck m. p.

115.

Rozrządzenie Ministerstwa Finansów z d. 15 Czerwca 1855,

(Dziennik Praw Państwa, część XXV, Nr. 104, wydana dnia 27 Czerwca 1855),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych węzła celnego Austryackiego,

dotyczące równego postępowania z przędzą bawełniana, przyrządzoną na osnowę pod względem cła tak, jak z przędzą nie na osnowę przyrządzoną.

W skutek uchwały zapadłéj z przyzwoleniem Rządów Księstwa Modeńskiego i Księstwa Parmeńskiego, począwszy od dnia 1 Sierpnia 1855, przędza bawełniana

*) Dziennik Rządowy dla Okręgu administracyjnego Namiestnictwa we Lwowie z roku 1854, Oddział piérwszy, Część XXXIX, N. 215, strona 609.

zweidrähtige zu Zetteln angelegte Baumwollgarn, welches bisher nach der Tarifpost 49, b) des Zolltarifes vom 5. Dezember 1853 zu verzollen war, gleich dem nicht gezettelten rohen Baumwollgarne der Tarifpost 49, a) eingereiht, wonach es im allgemeinen Verkehre statt mit 10 fl. mit 6 fl. der Zollzentner netto zu verzollen ist.

Bruck m. p.

116.

Erlaß der Obersten Rechnungs-Kontrolsbehörde vom 15. Juni 1855,

(Reichs-Gesetzblatt, XXV. Stück, Nr. 105, ausgegeben am 27. Juni 1855),

womit die, mit 1. August 1855 ins Leben tretende Vereinigung der Lotto-Hofbuchhaltung mit der Tabak- und Stempel-Hofbuchhaltung kundgemacht wird.

Über allerunterthänigsten Vortrag der obersten Rechnungs-Kontrolsbehörde haben Seine kaiserlich-königliche Apostolische Majestät mit Allerhöchster Entschließung vom 1. Juni 1855 zu genehmigen geruht, daß die Lotto-Hofbuchhaltung als abgesonderte Kontrolsbehörde nicht mehr fortzubestehen habe, sondern die bisher von derselben besorgten Geschäfte an die Tabak- und Stempel-Hofbuchhaltung zu übertragen, und diese beiden Hofbuchhaltungen in Absicht auf den Personal- und Gebührenstand in Einen Körper zu vereinigen seien.

Nach den von der obersten Rechnungs-Kontrolsbehörde getroffenen Anordnungen wird diese Vereinigung mit 1. August 1855 in Wirksamkeit treten.

Graf **Wilczek** m. p.

117.

Verordnung des Justizministeriums vom 19. Juni 1855,

(Reichs-Gesetzblatt, XXV. Stück, Nr. 106, ausgegeben am 27. Juni 1855),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches, mit Ausnahme der Militärgrenze,

betreffend den Gerichtsstand, bei welchem die Klage zur Rechtfertigung der provisorischen Sicherstellungsmittel anzubringen ist.

Zur Beseitigung des entstandenen Zweifels, bei welchem Gerichte die Klage zur Rechtfertigung eines provisorischen Arrestes, gerichtlichen Verbotes oder anderen provisorischen Sicherstellungsmittels anzubringen sei, welches in Folge der, dem Sicherstellungswerber durch die Jurisdikzionsgesetze gestatteten Wahl (§. 46 des Allerhöchsten Patentes vom 20. November 1852, Nr. 251*), 259 und 261 des Reichs-Gesetz-Blattes; dann des §. 45 des Allerhöchsten Patentes vom 16. Februar 1853, Nr. 30 des

*) Landes-, Gesetz- und Regierungsblatt für Galizien vom Jahre 1852, XLV. Stück, Nr. 331, Seite 771.

surowa na osnowę przyrządzona o jednéj i dwóch niciach, która dotychczas wedle pozycyi 49, *b)* taryfy celnéj z d. 5 Grudnia 1853 ocloną była, wcieloną być winna wraz z surową przędzą bawełnianą nieprzyrządzoną na osnowę do pozycyi taryfy 49, *a)*, przez co w obrocie powszechnym ocloną być ma zamiast w kwocie 10 ZłR. tylko w kwocie 6 ZłR. od cetnara celnego *netto*.

Bruck m. p.

116.

Rozrządzenie Najwyższéj Władzy Rachunkowéj Kontrolnéj z d. 15 Czerwca 1855,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXV, N. 105, wydana dnia 27 Czerwca 1855),

którém obwieszczoném zostaje połączenie, z d. 1 Sierpnia 1855 w życie wchodzące, buchalteryi nadwornéj loteryjnéj z buchalteryą nadworną tytuniową i stęplową.

Za najpoddańszém przedstawieniem najwyższéj władzy kontrolnéj rachunkowéj raczył Najjaśniejszy Pan Jego Cesarsko-Królewska Apostolska Mość Najwyższém Postanowieniem Swojém z d. 1 Czerwca 1855 uchwalić, ażeby buchalterya nadworna loteryjna nie istniała już więcéj jako odrębna władza kontrolna, lecz ażeby sprawowane przez nią dotychczasowe czynności przeniesione były do buchalteryi nadwornéj tytuniowéj i stęplowéj, a obie buchalterye nadworne połączone zostały w jedno ciało pod względem tak stanu osobowego, jak stanu należytości.

Wedle rozporządzeń poczynionych przez najwyższą władzę kontrolną rachunkową połączenie wspomnione wejdzie w życie z dniem 1 Sierpnia 1855 r.

Hrabia **Wilczek** m. p.

117.

Rozporządzenie Ministerst. Sprawiedl. z d. 19 Czerwca 1855,

(Dziennik praw Państwa, część XXV, Nr. 106, wydana dnia 27 Czerwca 1855),

obowiązujące w całym obrębie Państwa, z wyjątkiem Pogranicza wojskowego,

dotyczące sądowości, do któréj wniesioną być ma skarga celem usprawiedliwienia prowizorycznych środków zabezpieczających.

Celem uchylenia wątpliwości co do tego, do którego sądu wniesioną być winna skarga dla usprawiedliwienia aresztu prowizorycznego, zakazu sądowego lub innego środka zabezpieczającego, o który upraszano w skutek wyboru, dozwolonego ubiegającemu się o zabezpieczenie w ustawach jurysdykcyjnych (§. 46 Najwyższego Patentu z d. 20 Listopada 1852 r., Nr. 251 *), 259 i 261 Dziennika Praw Państwa; tudzież §fu 45 Najwyższego Patentu z dnia 16 Lutego 1853, Nr. 30

*) Dziennik Praw Krajowych i Rządowych dla Galicyi z roku 1852, Część XLV., Nr. 331, strona 771.

Reichs-Gesetz-Blattes, und vom 3. Juli 1853, Nr. 129 des Reichs-Gesetz-Blattes) nicht bei dem, in der Hauptsache zuständigen Gerichte, sondern bei dem Gerichte des Ortes angesucht wurde, wo dasselbe zu vollziehen ist, wird die Belehrung von dem Justizministerium dahin ertheilt, daß in Beziehung auf den Gerichtsstand zur Rechtfertigung der erwirkten provisorischen Sicherstellungsmittel die Vorschriften der, in jedem Kronlande wirksamen Zivilprozeß-Ordnung sammt den hiezu erflossenen nachträglichen Verordnungen zur Richtschnur zu dienen haben. Hiebei versteht es sich von selbst, daß auch in den Fällen, in welchen durch den Ort, wo das provisorische Sicherstellungsmittel angesucht worden ist, ein besonderer Gerichtsstand begründet wird, doch Klagen, welche nach den Bestimmungen der Jurisdikzionsgesetze vor einen Gerichtshof gehören, nicht bei dem Bezirksgerichte (Stuhlgerichte, Prätur), welches das provisorische Sicherstellungsmittel bewilliget hat, sondern nur bei dem Gerichtshofe erster Instanz angebracht werden können, in dessen Sprengel dasselbe gelegen ist.

Krauß m. p.

118.

Verordnung des Justizministeriums vom 19. Juni 1855,

(Reichs-Gesetzblatt, XXV. Stück, Nr. 107, ausgegeben am 27. Juni 1855),

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgrenze,

zur Lösung des Zweifels, ob die Seidlitz-Pulver (Pulvis-aërophorus seidlitzensis. Seidlitz-Powder Anglorum) zu den Arzeneimitteln, deren Führung nur den Apothekern zusteht, gehören oder nicht.

Aus Anlaß vorgekommener Zweifel, ob die sogenannten Seidlitz-Pulver als ein Heilmittel zu betrachten seien, dessen Verschleiß, wenn er nicht von Apothekern, sondern von Materialwaaren-Händlern oder anderen Handelsleuten betrieben wird, als strafbar anzusehen ist, findet das Justizministerium die Gerichtsbehörden auf die Pharmakopöe vom Jahre 1855 hinzuweisen, worin die Seidlitz-Pulver unter der Zahl 588 in die Reihe der zusammengesetzten, nur von den Apothekern zu bereitenden Arzeneimittel als Pulvis-aërophorus seidlitzensis (Seidlitz-Powder Anglorum) aufgenommen sind, daher dieselben allerdings zu denjenigen Heilmitteln gehören, deren Führung und Verkauf nur den Apothekern unter den bestehenden Vorsichten gestattet ist.

Übrigens haben sich die Gerichtsbehörden in zweifelhaften Fällen, ob etwas als Heilmittel, wegen seiner etwa besonders vorgeschriebenen Zusammensetzungs- und Bereitungsart zu betrachten sei oder nicht, zur Aufklärung nöthigen Falles an die politische Landesbehörde zu wenden.

Krauß m. p.

Dziennika Praw Państwa, i z dnia 3 Lipca 1853 r. Nr. 129 Dziennika Praw Państwa) nie u sądu, właściwego co do rzeczy głównéj, lecz u sądu miejsca, w którém wykonanie onegoż nastąpić ma, podaje Ministeryum Sprawiedliwości objaśnienie w ten sposób, iż co się tyczy właściwości sądu dla usprawiedliwienia uskutecznionych prowizorycznych środków zabezpieczających, za prawidło służyć powinny przepisy ustawy procesowéj cywilnéj w każdym kraju koronnym moc mającéj wraz z wydanemi w téj mierze późniejszemi rozporządzeniami. Przy tém rozumié się samo przez się, iż nawet i w tych przypadkach, w których przez miejsce, gdzie upraszano o prowizoryczny środek zabezpieczający, uzasadnionym zo stał osobny stan sądu, pomimo to skargi, należące wedle postanowień ustaw jurysdykcyjnych przed trybunał, wytoczone być mogą nie do sądu powiatowego, (sądu stolicowego, prętury), który zezwolił na prowizoryczny środek zabezpieczający, lecz li tylko do trybunału piérwszéj instancyi, w którego obrębie się takowy znajduje.

Krauss m. p.

118.

Rozporządzenie Ministerst. Sprawiedl. z d. 19 Czerwca 1855,

(Dziennik Praw Państwa, część XXV, Nr. 107, wydana dnia 27 Czerwca 1855),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, z wyjątkiem Pogranicza wojskowego,

w celu uchylenia wątpliwości co do tego, czy proszki Seidlitzeńskie (Pulvis-aërophorus Seidlitzensis, Seidlitz-Powder Anglorum) należą do środków lekarskich lub nie, których prowadzenie tylko aptékarzom jest pozwolone.

Z powodu zaszłych wątpliwości co do tego, czy tak zwane proszki Seidlitzeńskie za lékarstwo uważane być mają, których tedy przedaż, uskuteczniona nie przez aptekarzy, lecz przez materyalistów lub innych kupców na karę zasługuje, Ministeryum Sprawiedliwości spowodowaném się widzi przekazać władze sądowe na farmakopeę z roku 1855, gdzie proszki Seidlitzeńskie pod liczbą 588 przyjęte są do rzędu złożonych, tylko przez aptekarzy sporządzanemi być mających środków lekarskich jako pulvis-aërophorus Seidlitzensis (Seidlitz-Powder Anglorum), przeto takowe bez wątpienia należą do tych lekarstw, których prowadzenie i przedaż pozwolona jest tylko aptékarzom pod ostrożnościami przepisanemi.

Zresztą obowiązane są władze sądowe w przypadkach wątpliwych, czyli co dla szczególnie przepisanego sposobu, złożenia i przyrządzenia za lekarstwo uważaném być ma, lub nie, udać się w razie potrzeby o wyjaśnienie do władzy krajowéj politycznéj.

Krauss m. p.

119.

Verordnung des Finanzministeriums vom 19. Juni 1855,

(Reichs-Gesetzblatt, XXV. Stück, Nr. 108, ausgegeben am 27. Juni 1855),

giltig für alle im allgemeinen Zollgebiete begriffenen Kronländer,

betreffend die zollfreie Behandlung der frischen Fische und Schalthiere bei der Versendung aus dem Freihafengebiete von Venedig in das venezianische Zollgebiet.

Die mit dem Erlasse der Ministerien der Finanzen und des Handels vom 10. Februar 1854 (Reichs-Gesetz-Blatt, XII. Stück, Nr. 38*), als Anmerkung zu den Posten 14, a) und c) des Zolltarifes vom 5. Dezember 1853 festgesetzte Zollbefreiung, welche lautet:

„Fische, frische, sowohl lebend als geschlachtet, dann Biber, Ottern, Frösche, Muscheln, unausgelöste, Schnecken, endlich nicht zubereitete Austern, Schildkröten, Krebse und andere Schalthiere, von inländischen Fischern zur See oder auf Grenzwässern gefangen und eingeführt, sind zollfrei zu behandeln,"

wird dahin erweitert, daß die von inländischen Fischern im Golfe von Venedig gefangenen frischen Fische und Schalthiere in der Einfuhr aus dem Freihafengebiete von Venedig in das venezianische Zollgebiet auch dann zollfrei zu behandeln sind, wenn sie nicht von den Fischern selbst, sondern von anderen Personen eingeführt werden.

Zur Ausweisung des Umstandes, daß diese Fische und Schalthiere von inländischen Fischern gefangen wurden, sind Zertifikate nicht erforderlich.

Die Finanzpräfektur zu Venedig wird die Zollämter bekannt machen, über welche die gewährte zollfreie Einfuhr stattfinden kann, und in Beziehung auf Aalfische besondere Vorschriften erlassen.

Vorstehende Bestimmungen haben mit dem Tage in die Wirksamkeit zu treten, an welchem dieselben jedem Amte zukommen.

Bruck m. p.

120.

Erlaß des Finanzministeriums vom 19. Juni 1855,

(Reichs-Gesetzblatt, XXV. Stück, Nr. 109, ausgegeben am 27. Juni 1855).

giltig für die im allgemeinen Zollgebiete begriffenen Kronländer,

betreffend die Errichtung eines Nebenzollamtes II. Klasse zu Schanzendorf in Böhmen.

Zu Schanzendorf, Leitmeritzer Kameralbezirks in Böhmen, ist ein Nebenzollamt II. Klasse errichtet worden.

Seine Amtswirksamkeit hat am 15. Mai 1855 begonnen.

Bruck m. p.

*) Landes-Regierungsblatt für Galizien vom Jahre 1854, erste Abtheilung, XI. Stück, Nr. 45, Seite 160.

119.

Rozporządzenie Ministerstwa Finansów z d. 19 Czerwca 1855,

(Dziennik Praw Państwa, część XXV, Nr. 108, wydana dnia 27 Czerwca 1855),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, w powszechnym obrębie celnym objętych,

dotyczące wolnego od cła postępowania z *rybami świeżemi* i *płazami skorupiastemi* w przesłaniu z obrębu wolnego portu Wenecyi do obrębu celnego Weneckiego.

Uwolnienie od cła, ustanowione Rozrządzeniem Ministeryów Finansów i handlu z d. 10 Lutego 1854 (Dziennik Praw Państwa, Część XII, Nr. 38 *) w uwadze do pozycyi 14 *a)* i *c)* taryfy celnéj z d. 5 Grudnia 1853, a w ten sposób opiéwający:

„*Ryby świéże*, nie tylko żywe lecz téż i bite, tudzież *bobry*, *wydry*, *żaby*, *muszle*, niewydobyte, *ślimaki*, nakoniec nieprzyrządzone *ostrygi*, *żółwie*, *raki* i inne *skorupiaki*, przez krajowych rybaków w morzu lub w wodach granicznych łowione i wprowadzone, mają być od opłaty cła wolne,“ tak dalece rozciągnionem zostaje, iż *ryby świéże* i *skorupiaki*, łowione przez rybaków krajowych w zatoce Weneckiéj, w przywozie z okręgu portu wolnego Wenecyi, do obrębu celnego Weneckiego, nawet i wtedy uważane być winny za wolne od cła, gdy nie są wprowadzone przez rybaków samych, lecz przez inne osoby.

Do wykazania téj okoliczności, że ryby takowe i płazy skorupiaste łowione zostały przez rybaków krajowych, certyfikaty nie są potrzebne.

Prefektura finansów w Wenecyi poda do wiadomości urzędy celne, przez które miejsce mieć może wprowadzanie, dozwolone niniejszém bez opłaty cła, a oraz co się tyczy węgorzy, wyda przepisy osobne.

Powyższe postanowienia wejść mają w życie z dniem, w którym takowe do każdego urzędu nadejdą.

Bruck m. p.

120.

Rozrządzenie Ministerstwa Finansów z d. 19 Czerwca 1855,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXV, Nr. 109, wydana dnia 27 Czerwca 1855),

obowiązujące w krajach koronnych, w powszechném terytoryum celném objętych,

co do urzędzenia urzędu celnego bocznego klasy II w Schanzendorf w Czechach.

W Schanzendorf, w powiecie kameralnym Litomierzskim w Czechach, ustanowiony został urząd celny boczny klasy II.

Działalność jego rozpoczęła się z dniem 15 Maja 1855.

Bruck m. p.

*) Dziennik Rządowy dla Galicyi z roku 1854, Oddział piérwszy, Część XI, Nr. 45, strona 160.

121.

Verordnung des Armee-Ober-Kommando und der Ministerien der Finanzen und des Innern vom 20. Juni 1855,

(Reichs-Gesetzblatt, XXV. Stück, Nr. 110, ausgegeben am 27. Juni 1855),

wirksam für alle Kronländer, in welchen die Militärexekuzion zur Einbringung der direkten Steuern besteht,

betreffend die Bestreitung der Auslagen wegen Unterbringung und Verpflegung der Dienstpferde der, zur Steuerexekuzion verwendeten Mannschaft der Kavallerie-Regimenter.

Für jene Fällen wo aushilfsweise Mannschaft der Kavallerie-Regimenter zur Steuerexekuzion verwendet wird, werden im Nachhange zu der Ministerial-Verordnung vom 25. Juni 1853 (Reichs-Gesetz-Blatt, XXXVI. Stück, Nr. 117*) nachstehende Bestimmungen festgesetzt:

1.

Die Gemeinde, in welche die zur Militärexekuzion verwendete Mannschaft der Kavallerie-Regimenter abgesendet wird, ist verpflichtet die Dienstpferde derselben unterzubringen und zu verpflegen.

2.

Sie kann jedoch hiefür die volle Vergütung:

a) des Stallgeldes nach dem in der Bequartierungsvorschrift bei Durchzügen festgesetzten Betrage von 1 ½ kr. Konv.-Münze pr. Pferd und Tag;

b) der im Wege der Subministrirung herbeigeschafften Fourage, und zwar nach den Ortspreisen, von dem Militär-Ärar beanspruchen.

3.

Dieser Anspruch steht im Sinne des §. 4 der Ministerial-Verordnung vom 30. Mai 1853 (Reichs-Gesetz-Blatt, XXXI. Stück, Nr. 101**) auch jenen Gemeinden zu, welche die Kavallerie-Mannschaft im Durchmarsche zu oder von dem Exekuzionsorte zu bequartieren haben.

4.

Die vom Militär-Ärar vorschußweise bestrittene Mehrauslage, welche auf diese Weise für die zur Exekuzion verwendeten Dienstpferde sowohl auf dem Marsche zu oder von dem Exekuzionsorte, als auch im Exekuzionsorte selbst gegenüber den von der Kavallerietruppe in ihren eigenen Dislokazionsorten hiefür zu leistenden Auslagen erwächst, wird dem Militär-Ärar aus dem Steuerfonde vergütet, und ist hierüber, wie bei den im §. 8 der Ministerial-Verordnung vom 25. Juni 1853 erwähnten Gebühren, die nachträgliche Abrechnung zwischen den Militär- und Finanzbehörden zu pflegen.

Bamberg m. p. **Bach** m. p. **Bruck** m. p.

*) Landes-Regierungsblatt für Galizien vom Jahre 1853, erste Abtheilung, XXV, Stück, Nr. 118, Seite 408.
**) Ebendaselbst XXI. Stück, Nr. 101, Seite 249.

121.

Rozporządzenie Nadkomendy Wojsk i Ministeryów Finansów i Spraw Wewnętrznych z dnia 20 Czerwca 1855,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXV, Nr. 110, wydana dnia 27 Czerwca 1855),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, w których istnieje exekucya wojskowa celem ściągnienia podatków pezpośrednich,

dotyczące opędzenia wydatków na pomieszczenie i zaopatrzenie koni służbowych żołnierstwa pułkow kawaleryjnych, użytego do exekucyi podatków.

Co do tych przypadków, w których pomocniczo użytém jest do exekucyi wojskowéj żołnierstwo pułków kawaleryjnych, ustanowione zostają w dodatku do rozporządzenia Ministeryalnego z dnia 25 Czerwca 1853 (Dziennik Praw Państwa, Część XXXVI, Nr. 117 *) przepisy następujące:

1.

Gmina, do któréj wysłaném jest żołnierstwo pułków kawaleryjnych na exekucyę wojskową, obowiązaną jest pomieścić i zaopatrzyć w potrzeby konie służbowe onegoż.

2.

Za to atoliż żądać może gmina od eraryum wojskowego pełnego wynagrodzenia:

a) stajennego w kwocie ustanowionéj w przepisie o kwaterunku podczas przechodów po 1½ xr. monety konwencyjnéj od konia i dnia;

b) furażu dostarczonego w drodze submínistracyi, a to wedle cen miejscowych.

3.

Prawo do tego przysłuża w myśl §. 4 rozporządzenia Ministeryalnego z dnia 30 Maja 1853 (Dziennik Praw Państwa, Część XXXI, Nr. 101 **) także i gminom które kwaterować mają żołnierstwo kawaleryjne w marszu do miejsca exekucyi i nazad.

4.

Nadwydatek, opędzony sposobem zaliczki przez eraryum wojskowe, któryby urosł w ten sposób z powodu utrzymania koni służbowych do exekucyi użytych, tak w marszu do miejsca exekucyi, lub z tamtąd, jako i w samém miejscu exekucyi, porównawszy go z wydatkami takowemi opędzić się mającemi przez wojsko kawaleryjne w własnych miejscach dyslokacyi, wynagrodzonym zostanie z funduszu podatkowego, zaczém w tym przedmiocie nastąpić winien obrachunek między władzami wojskowemi i finansowemi, w ten sam sposób, jak z należytościami wspomnionemi w §. 8 rozporządzenia Ministeryalnego z dnia 25 Czerwca 1853 r.

Bamberg m. p. **Bach** m. p. **Bruck** m. p.

*) Dziennik Rządowy dla Galicyi z roku 1853, Oddział pierwszy, Część XXV, Nr. 118, strona 408.
**) Tamże, Część XXI, Nr. 101, strona 249.

122.

Erlaß des Finanzministeriums vom 23. Juni 1855,

(Reichs-Gesetzblatt, XXV. Stück, Nr. 111, ausgegeben am 27. Juni 1855),

wegen zeitweiliger Gestattung der zollfreien Einfuhr von Weizen über das Zollamt Szczakowa.

Die Einfuhr von Weizen aus Russisch-Polen über das österreichische Hauptzollamt Szczakowa wird bis Ende August 1855 zollfrei gestattet.

Diese Verfügung hat von dem Tage in Wirksamkeit zu treten, an welchem dieselbe dem genannten Zollamte bekannt wird.

Bruck m. p.

122.

Rozrządzenie Ministerstwa Finansów z dnia 23 Czerwca 1855,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXV, Nr. 111, wydana dnia 27 Czerwca 1855),

w przedmiocie czasowego dozwolenia wolnego od cła wprowadzenia pszenicy przez urząd celny Szczakowa.

Wprowadzenie pszenicy z Polski Rossyjskiéj przez główny urząd celny austryacki Szczakowa dozwoloném jest bez opłaty cła aż do końca Sierpnia 1855 r.

Niniejsze rozporządzenie działać poczyna z dniem, w którym takowe obwieszczoném będzie urzędowi celnemu wspomnionemu.

Bruck m. p.